

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5000
ภายใน 15666 โทรศัพท์/โทรสาร 02-259-6172

ข่าวจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ฉบับประจำวันที 18 เดือนมกราคม 2559 หน้า 1,4 มูลค่าข่าว 973,368.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

'The guidelight'
เพื่อนช่วยเรียน
ของคนตาบอด

>4

จรรยาพรวิ ทัศนาศาสตร์ศึกษาศาสตร์ และเพื่อนตาบอด

'The guidelight'

เพื่อนช่วยเรียน ของคนตาบอด

ตำราเรียนเล่มโตไม่มีเสียง ซีทเลคเซอร์
ตัวก็คงไม่มีใครแปลเป็นอักษรเบรลล์ให้อ่านบางครั้ง
ได้หนังสือมา 7 วันก่อนสอบ ถามว่าจะอ่านจะเก่งกัน
กันไหม นี่คือการอุปสรรคสำคัญในการเรียนมหาวิทยาลัย
ของน้องๆ ผู้พิการทางสายตา ที่จุดประกายให้
"จูน-เมธาวิ ทัศนาศาสตร์ศึกษาศาสตร์" อดีตนิสิตนิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ วัย 24 ปี คิดก่อตั้ง "The
guidelight" (เดอะไกด์ไลท์) ขึ้น เพื่อช่วยเพื่อน
ตาบอดให้ประสบความสำเร็จในการเรียน

ระหว่างเรียนกฎหมาย เธอช่วยอ่านซีทและ
ตำราเรียนไว้ให้เพื่อนตาบอดได้ฟังก่อนสอบ สิ่งเล็กๆ
ที่ทำในตอนนั้น ช่วยให้ "นิ-นุวัตร ตาดู" นิสิต
ปริญญาโทผู้พิการทางสายตาที่ฝันอยากเป็นอาจารย์
มหาวิทยาลัยสามารถเรียนจบได้
"วันที่สอบผ่าน พี่นิวัตรโทรมา บอกว่า พี่โทร
หาพ่อ หามาแม่ แล้วโทรหาจูนเป็นคนสามเกลอและ
พี่อยากให้อ่านจูนว่า จูนทำให้พี่ใช้โอกาสความฝันมากขึ้น
ถ้าไม่มีจูนพี่คงไม่เข้าใกล้ความฝันขนาดนี้ วันนั้นรู้สึก

การเรียนมหาวิทยาลัยของ
ผู้พิการทางสายตา
ไม่ใช่เรื่องง่าย แคชยัน
มุ่งมั่น และตั้งใจ ก็เชื่อว่า
ช่วยให้พวกเขาสอบผ่าน
ได้ฉลุย อาจารย์ผู้เรียน
อย่าง ตำราเรียนเล่มโต
ซีทเลคเซอร์ในห้องเรียน
กลับเป็นอุปสรรคก้อนใหญ่
ของนิสิตในโลกมืด นี่ค
ที่มาของ "The guidelight"
พื้นที่ช่วยกันเรียนของเพื่อน
ตาดีและเพื่อนตาบอด ให้ใช้
ใจอาสาและการแบ่งปัน
จูงมือกันไปสู่ความสำเร็จ

• ชีธาวัฒน์ กงแก้ว

ชนลูก คิดว่าชีวิตเรามีค่ากับคนอื่นขนาดนี้เลยเหรอเลยเป็นแรงบันดาลใจว่าคงต้องลงมือทำอะไรสักอย่างเสียที เพื่อช่วยเพื่อนตาบอดและคนอื่นฯ”

แต่คนตัวเล็ก มีแค่ความฝัน เธอจะไปทำอะไรได้ จุนเลยตัดสินใจไปลงเรียนหลักสูตรผู้ประกอบการทางสังคม ที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) แล้วหอบเอาความฝันไปให้เหล่าผู้เชี่ยวชาญได้ร่วมกันก่อประกาย การได้ลงเรียนวิชาการเพื่อสังคมกับรุ่นพี่ มุลินธิโอโซ่กา สอนให้เธอรู้จักการ “ขุดปัญหา” เธอได้เรียนรู้ว่า โครงการเพื่อสังคมไหนที่เกิดจากกรรมโน้ตขึ้นเองว่านั่นคือปัญหา โครงการนั้นจะเกิดและโตไม่ได้ หรือแม้โตได้ก็จะตายในที่สุด นั่นเองที่ทำให้เธอเริ่มทบทวนวิจัยอย่างจริงจัง ทั้งหาข้อมูล และสอบถามผู้คน เพื่อให้เข้าใจปัญหาของคนตาบอดมากขึ้น

ในตอนแรกก็คิดแบบเด็กใจร้อนที่แค่อยากให้โครงการเกิดขึ้นเร็วๆ เลยคิดทำทริปที่ให้คนตาบอดนำคนตาดีเที่ยว ทว่าความฝันแบบโลกสวยก็แตกสลายเมื่อได้เจอจากกิจกรรม HelpDesk โปรแกรมช่วยให้คำปรึกษาสำหรับคนเริ่มทำกิจการเพื่อสังคมของ School of Changemakers คนมีประสบการณ์มากกว่าบอกเธอว่า สิ่งที่ทำดูวุ่นวายและเป็นไปไม่ได้เลย ให้ลองเล่าเหตุผลที่อยากทำกิจการเพื่อสังคมเพื่อคนตาบอดอีกครั้ง..

“ในตอนนั้น คีย์เวิร์ดที่จูนพูดถึงมากที่สุดคือเพื่อนตาบอดเรียนหนังสือ และเรียนจบที่ขาลเลยบอกว่าทำไมไม่ทำเรื่องการศึกษาให้เด็กตาบอดเรียนจบล่ะ ในเมื่อมีความต้องการอยู่ และยังไม่มีคนทำ ที่สำคัญจูนเป็นคนหนึ่งที่รู้แล้วว่าทำอย่างไรให้เด็กตาบอดเรียนจบได้ครบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ ปัญหาอยู่จริง ยังไม่มีใครทำ และจูนก็มีสิทธิ์ตรงนั้น”

คำแนะนำในตอนนั้นเปิดโลกที่มีมิติของเธอให้สว่างไสวขึ้น จนได้ผลผลิตจากความฝันที่ชื่อ “The guidelight” พื้นที่ช่วยกันเรียนของเพื่อนตาดี

และเพื่อนตาบอด แพลตฟอร์มออนไลน์ เว็บไซต์ The guidelight (<http://theguide-light.com/>) ที่รวบรวมสื่อการเรียนให้กับนักศึกษาตาบอด โดยเปิดพื้นที่ให้อาสาสมัครตาดีมาช่วยกันพิมพ์ตำราเรียน เอกสารประกอบการเรียนและตัวอย่างข้อสอบกันคนละ 5 หน้า พอพิมพ์เสร็จก็มีโปรแกรมช่วยแปลงเนื้อหาหนังสือเป็นไฟล์เสียง เพื่อให้คนตาบอดได้ฟัง

“จากเดิมที่เขาได้หนังสือ 7 วันก่อนสอบ หรือหลายๆ เดือน กว่าจะได้ ตอนนั้นแค่ 1-2 สัปดาห์ เด็กตาบอดก็ได้หนังสือครบแล้ว ซึ่งการได้หนังสือเร็วก็แปลว่า เขามีเวลามากขึ้น และมีสิทธิที่จะสอบผ่านได้มากขึ้นด้วย” เธอออกผลลัพท์

พอได้ลงมือทำอย่างจริงจัง และมุ่งมั่นจนทุกคนมองเห็น จากการทำงานแบบโดดเดี่ยว ก็เริ่มมีผู้คนมากมายยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ อย่าง มุลินธิโอโซ่กา ที่เป็นทั้งโค้ชและผู้สนับสนุนทางการเงินมีรุ่นพี่ที่เขียนเว็บไซต์ให้ในราคาที่ถูกกว่าอัตราปกติมีอาจารย์

นักการตลาดแห่งศศิธรอย่าง “กฤตินี ภัฏฐกุลพิสิทธิ์” มาช่วยเป็นที่ปรึกษาให้กับความช่วยเหลืออีกหนานัปที่ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับเธอ และก่อประกายฝันให้ที่เป็นรูปร่างขึ้นอย่างรวดเร็ว

“ช่วงเดือนแรกที่เปิดเว็บไซต์ และต้องการอาสาอย่างจริงจัง ปรากฏว่ามีคนเข้ามาสมัครและช่วยกันแชร์เรื่องของเราไปเยอะมาก จนภายใน 2 เดือนมีอาสาถึง 350 คน ที่มาช่วยกันพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ ส่วนหนึ่งยังพิมพ์ข้อความมาให้กำลังใจกันอีกด้วย”

และนั่นคือกำลังใจชั้นดี ให้คนทำงานไม่ท้อหรือหมดใจ ยิ่งได้เห็น The guidelight มีประโยชน์กับคนหลายกลุ่มไม่ใช่แค่น้องๆ ผู้พิการทางสายตาเท่านั้น จุนเล่าว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของ The guidelight มีตั้งแต่คนตาบอด ที่ได้ประโยชน์จากสื่อการเรียนมีเสียง ซึ่งปัจจุบันเริ่มที่หลักสูตรของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แต่อนาคตจะขยายไปมหาวิทยาลัย

รามคำแหง และสวนดุสิตต่อไป ซึ่งเป็นสถาบันที่มีการสอนน้องๆ ตาบอดเช่นเดียวกัน กลุ่มที่สองคือเหล่าอาสาสมัครที่มาร่วมกันพิมพ์ข้อมูล ซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนในวัยทำงานที่มีเวลาสายงอกทำอะไรเพื่อสังคม คนเหล่านี้ก็จะมีความอึดอ้อมใจกลับไปเติมที่กลุ่มที่สามคือ เด็กเรียนที่ทำซีทมาแชร์ให้กับเพื่อนๆ ใน The guidelight นอกจากจะได้เครดิต ได้ความภูมิใจ ยังจะได้รับรางวัลโปรมหากพวกเขาอีกด้วย

นอกจากผู้พิการทางสายตา เพื่อนตาดี และเหล่าจิตอาสา The guidelight ยังเป็นช่องทางให้นิสิตตาดีได้มาโหลดตำราเรียนและซีทมีเสียงไว้ฟังเพื่อเตรียมสอบด้วย เลยกลายเป็นช่องทางช่วยกันเรียนที่ “สมประโยชน์” ทั้งคนตาดี และคนตาบอด แต่เท่านั้นจะทำให้กิจการยั่งยืนได้ไหม คนที่เป็นอาสาจะแค่มัวชั่วคราวแล้วหายไปหรือไม่ โจทย์นี้เองที่ทำให้เธอคิดพัฒนาระบบ “พิมพ์ได้แถม” เพื่อให้คนตาดีไม่ได้แค่ความภูมิใจ แต่สามารถได้แถมไปใช้ประโยชน์ได้อีกด้วย

“สำหรับอาสาที่มาช่วยพิมพ์ เพื่อให้มีคนเข้ามาอย่างต่อเนื่อง เราต้องทำให้เขารู้สึกว่ามาแล้วได้ประโยชน์อนาคตเลยจะทำเป็นระบบที่ให้มาพิมพ์แล้วได้แถม ซึ่งแถมนี้สามารถไปแลกพอยท์เพื่อโหลดซีทเลคเชอร์หรือตำราต่างๆ ได้ฟรี

นอกจากผู้พิการทางสายตา The guidelight ยังเป็นช่องทางให้นิสิตตาดีได้มาโหลดตำราเรียนและซีทมีเสียงไว้เตรียมสอบ เลยกลายเป็นช่องทางช่วยกันเรียนที่ ‘สมประโยชน์’ ทั้งคนตาดี และคนตาบอด

เพื่อไม่ใช่แค่ได้ความรู้สึกดี แต่ยังได้เรียนดีไปพร้อมกับเพื่อนตาบอดด้วย” เธอออกสถานการณ์ที่วิน-วิน

อีกโจทย์ยากของการปรับโครงการเพื่อสังคมให้เป็น “กิจการเพื่อสังคม” (Social Enterprise -SE) แบบเต็มตัว คือการคิดโมเดลธุรกิจเพื่อให้สามารถเลี้ยงตัวเองได้ เธอว่า อนาคตช่องทางในการหารายได้ อาจเป็นการจำหน่ายหนังสือเรียนมีเสียง และซีทเลคเชอร์ให้กับทั้งเด็กตาดีและน้องตาบอดเพื่อไปใช้ในกรณีเตรียมสอบ ส่วนใครที่ไม่อยากเสียเงิน ก็แค่มาอาสาช่วยพิมพ์ เพื่อให้ได้แถมไปแลกพอยท์เพื่อโหลดใช้ฟรีก็สามารถทำได้เช่นกัน

ในปี The guidelight มีแผนเข้าหาสำนักพิมพ์ที่ผลิตสื่อการเรียน เพื่อทำหนังสือเรียนมีเสียงที่หลากหลายขึ้นให้กับน้องๆ ตาบอด

“ทุกวันนี้คนตาบอดแม้มีเงิน ก็ซื้อหนังสือเรียนที่เป็นหนังสือเสียงไม่ได้ เพราะไม่มีคนขายให้กับเขา” เธอออกปัญหาที่ผ่านมา จุดประกายให้คิดเปิดจุดอ่อนนี้ด้วยการทำหนังสือเรียนมีเสียงที่หลากหลายขึ้น เพื่อสนองนิสิตตาบอด

วันที่คิดลงมือทำความฝัน น้องจุนตัดสินใจลาออกจากงาน และมาทำโครงการเพื่อสังคมแบบฟูลไทม์ ในวันนั้นแม้แต่เสียงต่อต้าน กระทั่งคนใกล้ชิดตัวอย่างพ่อ ที่เป็นห่วงในอนาคตของลูกสาวเธอเลยต้องฟันฝ่าอะไรมากมาย กว่าที่จะพิสูจน์ตัวเองและทำให้ทุกคนยอมรับได้ ถ้ามว่า ทำไม่ล้มล้มพับความฝันเสียตั้งแต่ตอนนั้น เจ้าตัว

บอกเราว่า

“จูนรู้สึกว่ ถ้าไม่ทำสิ่งนี้ คงตายตาไม่หลับ
จูนอยากทำ แม้ทำแล้วล้ม ทำแล้วไม่สำเร็จ แต่จะ
ไม่เสียใจเลยที่ได้ลงมือทำ ฉะนั้นแม้ใครจะบอก
ว่าอย่าทำ จูนก็จะทำ จูนรู้สึกว่วันหนึ่งที่เราทำ
มากพอ และชัดเจนขึ้น จะมีคนอื่นยกย่องเยาะเย้ยที่มา
ช่วยเราทำให้สำเร็จเอง” เธอบอกความเชื่อและ
พิสูจน์ให้เห็นจริงแล้วด้วยการลงมือทำ

สำหรับใครที่อยากเข้าสู่วงการนี้ เธอแนะว่
ให้ลงมือทำ เพราะถ้าแค่คิดแล้วไม่ลงมือ คนอื่นก็
คงไม่รู้ว่เราเอาจริงแค่ไหน ใครอยากช่วยก็อาจจะ
ยังลังเล และไม่รู้ว่าควรสละเวลาหรือต้นทุนของเขา
มาช่วยเราดีไหม ฉะนั้นต้องลงมือทำ และทำจริง
เพื่อเรียกความเชื่อมั่นให้คนอื่นได้เห็น

นอกจากลงมือทำ ยังต้องหาโค้ชที่ถูก และลด
อีโก้ของตัวเองลงบ้าง เธอว่เด็กรุ่นใหม่ประสบการณ์
ยังน้อย ก็ต้องเปิดใจรับฟังผู้รู้ ฟังด้วยใจเป็นกลาง
และตัดอารมณ์ที่ยึดถือแต่ตัวเองลง เท่านั้นก่อนความฝัน
ก็จะป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาได้เอง

**เหมือนที่เธอและ The guidelight พิสูจน์
ให้เห็นแล้ว** ●